

nede Bestillinger, medmindre der finder Fradrag Sted — det er noget, vi ikke have talt om.

Saa udtalte det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen), at vi havde Samraad med Minister Høring i Fjor oppe i Ministerværelset mellem 2den og 3die Behandling, hvor man egentlig kom overens om et Ændringsforslag — et Slags Mæglingsforslag om disse 2 honorarlønnede Direktørposter. Dette er for Resten ogsaa rigtigt nok. Jeg beklager, at Ordføreren, det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), ikke er til Stede — det er jo Ordføreren, der mellem 2den og 3die Behandling, naar der kommer Ændringsforslag frem, særlig tager sig af disse, det er ham, der besørger dem trykte, og det er ham, der staar som Ordfører for dem — det kunde gerne være, at han husker bedre end jeg, men jeg mindes ikke, at der nogen Sinde, heller ikke i dette Samraad, har været Tale om, at her skulde være en Undtagelse fra de almindelige Love. For øvrigt ved jeg heller ikke af, at Spørgsmaalet her drejer sig saa meget om det. Det drejer sig egentlig mere om, hvorvidt Finansministeren med Rette er Direktør for Livsforsikringsanstalten eller ikke, det er særlig det, det drejer sig om her, men jeg vil altsaa hævde dette, at Lønningsudvalget egentlig ikke har befattet sig med dette, at man, naar man lavede en Lønningslov, skulde give Paalæg til Administrationen om at følge Landets andre almindelige Love, lige saa lidt som vi have indlagt os paa ved Lønningslove at give Bestemmelser, hvorefter Administrationen kunde fravige de almindelige Regler, som gælde efter Lov af 26de Marts 1870.

M. Madsen: Det er fuldkommen rigtigt, at der ikke specielt har været forhandlet i Udvalget om at indføre en saadan Bestemmelse — lige saa lidt som det overhovedet kunde være Udvalgets Sag. Alt dette er jeg enig i. Det, jeg har hævdet, er kun dette, at Forudsætningen i Almindelighed var den — og det blev anvendt i Argumentationen over for mig, der ikke vilde tiltræde den Nedsættelse, der var Tale om, — at den gjorde Nedsættelse ikke vilde faa Betydning for de nuværende Indehavere, da de beholdt efter de almindelige Regler som personligt Tillæg, hvad de havde haft tidligere. For saa vidt kommer jeg ikke i Strid med, hvad det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) sagde. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at skønt det — som

jeg ogsaa selv erkendte — ikke væsentlig er det, det drejer sig om, saa kan der af Hensyn til den 4de Direktør, som her er nævnt, og som oppebærer det hele Honorar, være Grund til at nævne dette, at det efter min Opfattelse var Forudsætningen — ligesom det ogsaa gentagende blev fremført i Argumentationen over for mig for at faa mig til at fratage Fæstholdelsen af den den Gang opstillede Lønning — at de nuværende Direktører kom man ikke til at genere, for de beholdt det Honorar, som de en Gang havde, som personligt Tillæg, og det har jeg fundet det rigtigt og nødvendigt her at gøre opmærksom paa.

Blem: Spørgsmaalet er vel egentlig ikke, hvorvidt der ikke skulde tilkomme dem det personlige Tillæg, men Spørgsmaalet er, om man nu, da Finansministeren er gaaet af som Direktør, alligevel skal blive ved at beholde dette som personligt Tillæg.

Ordføreren (C. Hage): Den ærede Indenrigsminister gjorde en Bemærkning om den grønlandske Koncession og er dermed forsvunden, saa vidt jeg ser. Der er ingen Grund for mig til at komme ind paa den Sag her. Den ligger for, naar Indenrigsministeriets Paragraffer komme til Forhandling. Jeg skal her kun gøre den lille Bemærkning, som den ærede Minister altsaa faar læse sig til i Tidenden, at han i sin Iver har lagt mig et stærkere Ord i Munden, end jeg har brugt. Jeg har ikke sagt, at her foreligger et flagrant Brud paa en Aftale — om det vilde være berettiget at bruge dette Udtryk, maa jeg her lade staa hen — jeg har sagt, at den Koncession, der er udstedt, er kommen paa tværs af en tidligere truffen Aftale. Men i øvrigt udskyder jeg den nærmere Omtale af denne Sag, indtil Indenrigsministeriets Budget kommer for.

Den meget ærede Udenrigsminister udtalte sig noget nærmere om de Bevillinger, der ere forlangte til forskellige Konsulatsudgifter, og med Hensyn til hvilke Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling. Jeg fremhævede før, at det har ikke været Udvalget ganske klart, hvorvidt Grunden til, at vi ikke have modtaget de Oplysninger, som vi ved denne og andre Lejligheden have udbedt os, enten var den, at Ministeriet ikke var villigt til at svare, eller om det maaske var Mangel paa Øvelse og Kendskab til Forretningerne, der bevirkede, at vi ikke fik Svar, naar vi spurgte. Den meget ærede Ministers Udtalelse har nu